

Josep Maria Beal

EXCÒNSOL D'ESCALDES, EXSINDIC GENERAL I EXPRESIDENT DEL CONSELL D'ADM. DE LA CASS

>>L'experiència d'una llarga trajectòria vinculada a les institucions andorranes 70 anys; fill de cal Beal, va ser un dels impulsors d'una Constitució la qual, per problemes de salut, no va poder contribuir a redactar.

“En aquesta situació, el PS trigarà a ser alternativa”

GABRIEL PÉREZ

de
prop

Jubilat del tot? Jubiladíssim. A mi em van jubilar quan em van posar a dalt la cadira de rodes. Estar de conseller a Escaldes i a la CASS no era feina, sinó donar servei.

Políticament, també?

Me la miro perquè m'ha interessat tota la vida, però no la segueixo del tot perquè si ho faig m'enfado i no li va bé a la meua salut.

Descarta tornar?

Absolutament. Sempre he pensat que els joves s'han d'implicar. És bo que la gent es renovi. Als comuns, per anar bé, ha de passar tanta gent com sigui possible.

Va marxar del PS fa temps...

L'endemà de deixar el comú. Van cometre un error amb nosaltres,

G. P.

ens mig acusaven d'ajudar Martí quan, si et presentes per servir el poble i una cosa penses que està ben feta, li has de donar suport.

Però, com veu l'actual situació?

És preocupant. El país necessita el màxim d'opcions democràtiques

i, així, haurà de passar temps perquè siguin alternativa. Algú no ha volgut parlar i tinc la sensació que ha estat l'onada de gent nova.

L'està sorprenent Martí?

No. Potser s'ha trobat en una situació que no havia previst i això

li molesta molt. No dona la impressió que la feina avanci gaire.

L'aprovaria?

[Sospira] Justet. Necessita millorar. La situació no és fàcil, però també va marcar en entrar unes expectatives excessives.

Cal la reforma de la CASS?

Sí. En tots els aspectes.

I s'han de fer retallades?

Cal tocar el que s'ha de tocar. Les prestacions s'han d'ajustar a les possibilitats de les persones. Si no ho necessito, no cal que em donin gaire.

Hi ha hagut por a fer-ho fins ara?

És que és més fàcil de dir que de fer. La CASS és com un transatlàntic que quan va embalat, si veu un pedrot, costarà de girar. De tota manera, és inevitable.

És Caldea com la filla adoptiva?

No, però estic satisfet d'haver-lo engegat. Vam ser precursors a pensar en una alternativa a un turisme que llavors era limitat.

Cal fer canvis a la Constitució?

El que cal és aplicar-la totalment, especialment el capítol 2, que tot-hom evadeix.

Vostè la va impulsar però no va poder redactar-la...

Em va agafar en ple problema de salut. En tornar al Consell, ja anava amb cadira de rodes. I quan va començar el procés, a més de no poder caminar, no m'hi veia.

Li queda la tristesa?

Sí i no. Les circumstàncies eren les que eren. La salut no m'ho va permetre. Vaig decidir sol que havia de plegar perquè si no faria un mal favor al país.